ဦးဝင်း [၁၉၀၅–၁၉၆၉]

ဦးဝင်းသည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ အင်းစိန်ခရိုင်၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွာကြီးကျေးရွာ ဇာတိဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ B.A ဘွဲ့၊ B.Ed ဘွဲ့နှင့် B.L ဘွဲ့များ ရရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီကာလတွင် အင်းစိန်၊ ရေကြောင်းမြေ၊ မအူပင်မြို့များ၌ အထက်တန်းကျောင်းဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် လွတ်လပ်ရေးအကြိုကာလတွင် နိုင်ငံရေးနယ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး (ဖဆပလ) အဖွဲ့ချုပ်၏ ဖျာပုံမြို့နယ်တောင်ပိုင်း မဲဆန္ဒနယ်အတွက် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ကျဆုံးသွားပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုခေါင်းဆောင်သော အစိုးရအဖွဲ့တွင် စက်မှုလက်မှုနှင့် အလုပ်သမားဌာနဝန်ကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အလုပ်သမားအစည်းအရုံး (ဗမာနိုင်ငံ) T.U.C. (B) ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဖဆပလအဖွဲ့ကြီး၏ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ထို့နောက် အိန္ဒိယပြည်ဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၅ ခုနှစ်အထိ အစိုးရအဖွဲ့တွင် ပြည်ထဲရေးဌာန၊ ကာကွယ်ရေးဌာန၊ အမျိုးသားစီမံကိန်းဌာန၊ သာသနာရေးဌာနနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် လှည့်လည်၍ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၉ ခုနှစ်အထိ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကနေဒါနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အမြဲတမ်းကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် လည်းကောင်း ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဦးဝင်းအား မြန်မာနိုင်ငံမှ 'သတိုးမဟာသရေစည်သူ' ဘွဲ့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထိုင်းနိုင်ငံမှ 'ဆင်ဖြူတော်' ဘွဲ့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ တက္ကသိုလ်များမှ Doctor of Law, Doctor of Humanity စသည့် ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့များဖြင့် လည်းကောင်း ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ သို့သော် ၁၉၆၂ ခုနှစ် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၈ ခုနှစ်အထိ စစ်အစိုးရ၏ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်ပြီးနောက် ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဒီမိုကရေစီပြန်လည်ရရှိရေး ကြိုးပမ်းရန်အတွက် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခိုလှုံရာ လမ်းခရီးတွင်ပင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဦးဝင်းနှင့် ဇနီး ဒေါ် မြမြဝင်း (ကွယ်လွန်) တို့တွင် သားသုံးယောက်နှင့် သမီးတယောက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

မာတိကာ

☆ အမှာစာ ၉
☆ စာရေးသူ၏ အမှာ ၁၃
☆ ခေါင်းကြီးသို့အစီရင်ခံ ဦးညွှတ်လျက် ၁၅
☆ ချစ်ဇနီးသို့ ၁၆
၁။ နိဒါန်း။ နိုင်ငံရေးမျိုးစေ့ ၁၉
ကျောင်းဆရာသား ၂၀
ကျောင်းဆရာဘဝမှ နိုင်ငံရေးသမားဘဝသို့ ၂၄
ရွှေတိဂုံအလယ်ပစ္စယံ သပိတ်စခန်းသို့ ၂၅
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအိမ်သို့ ၂၈
အိန္ဒိယပြည်သို့ ၂၉
မဟာတ္တမဂန္ဒီကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း ၃၂
၂။ အခန်း ၁ ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးရာသီဥတု ၃၅
ဒုတ်ရှုကြီး (၃)ခု ၃၇
၁၉၆၀-၃ ရွေးကောက်ပွဲအကြို ၃၉
တက္ကသိုလ်၌ အားစမ်းပွဲ ၄၅
၁၉၆၀-၃ ရွေးကောက်ပွဲ ၅၀
၃။ အခန်း ၂ ။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရနှင့် နိုင်ငံရေးစုန်တိုင်း ၅၃
သန့်ရှင်းသောဖဆပလမှ ပြည်ထောင်စုပါတီ ၅၅
ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် သံအမတ်တာဝန် ၅၆
၄။ အခန်း ၃ ။ ဝထာဓေါတီတွင်းတိုက်ပွဲ ၆၃
တိုက်ပွဲအစ ၆၅
ကျွန်နော့်ဆရာ ၆၉
သခင်လွင်နှင့် သခင်လှကြွေ ၇၃
အမေရိကန်ပြည်သို့ ၇၅
၅။ အခန်း ၄ ။ စစ်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း၏ ပေးစာ ၈၅
လမ်းထိပ်မှ ထောက်လှမ်းရေး ၈၇
ကျွန်နော်နှင့် ပညာရေး ၉၀
စစ်ထောက်လှမ်းရေး တကောက်ကောက် ၉၄
ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်း၏ ပေးစာ ၉၈
စစ်ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် ဗိုလ်မှူးကြီးမောင်လွင် ၁၀၀
၆။ အခန်း ၅ ။ တပ္ပေါ် တပ္ပဆင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ နိုင်ငံတော်ဘာသာ ၁၀၃
ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံတော်ဘာသာ၏ ဂယက် ၁၀၅
၇။ အခန်း ၆ ။ ဓတ်ဒရယ်မှုနှင့် ကျနော့်အမြင် ၁၁၀
ဖက်ဒရယ်ပွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ၁၁၃
မဟာလူမျိုးကြီးနှင့် မဟာပါတီကြီးဝါဒ ၁၁၅
ကိုယ်တွေ့အခက်အခဲ ၁၁၈
၈။ အခန်း ၇ ။ ဖယ်ဒရယ်မှုအပေါ် မြန်မာခေါင်းဆောင်များ၏ အမြင် ၁၂၄
ပမညတ (ပြည်ထောင်စု အမျိုးသားများ ညီညွတ်ရေးတပ်ပေါင်းစု) ၏ သဘောထား ၁၂၅
ဖဆပလ၏ သဘောထား ၁၃၂
ဦးနု၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ ၁၃၈
စေတနာနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်သာ အဓိက ၁၄၄
၉။ အခန်း ၈ ။ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်း၊ ဒီမိုကရေစီ ချုပ်ငြိမ်း ၁၅၃
တောကြောင်များ၏ ဖန်တီးမှု ၁၅၅
ဒီမိုကရေစီ၏ နောက်ဆုံးညစာ ၁၅၇
ဝန်ကြီးချုပ်ဘဝမှ လောက်ကောင်ဘဝသို့ ၁၆၃
ရန်ကုန်မြို့ ရှုခင်း ၁၆၇
ခရီးဆက် ၁၆၉
သွေးထွက်ခဲ့သော အာဏာသိမ်းမှု ၁၇၀
အာဏာသိမ်း ဓာတ်လမ်းတပုဒ် ၁၇၆
အပြောင်းအလဲစုံညီစွာဖြင့် ၁၈၀
၁၀။ အခန်း ၉ ။ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုနှင့် (၇) ဇူလိုင် ၁၈၇
ခွပ်ဒေါင်းသွေးကို ရေမရောနဲ့ ၁၉၉
ကျောင်းသားများ သွေးမြေကျပြီ ၂၀၀
၁၁။ အခန်း ၁၀ ။ သရုပ်ဖျက် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်နှင့် စစ်အာဏာရှင်တို့၏ ခြေလှမ်း ၂၀၇
စီးပွားရေးစနစ်နှစ်ခု၏ ပဋိပက္ခ ၂၀၉
၁၂။ အခန်း ၁၁ ။ တော်လှန်ရေးကောင်စီနှင့် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ၂၂၇
အစကောင်း၍ အနှောင်းမသေချာ ၂၂၉
ပရိယာယ်ကြွယ်သော ပွဲဦးထွက် ၂၃၀
လယ်လုပြီ့မထင်ကြနဲ့ ၂၃၂
မြေ-မြေခွင်း မြေမြင် ၂၃၃
မြေပေါ် မြေအောက်သံယောဇဉ် ၂၃၆
အင်းစိန်စိန်နွှန်း ၂၃၇
အိတ်စိုက်နိုင်ငံရေး ၂၃၉
မြေအောက်အဖွဲ့အစည်း၏ ရုပ်ရှင် 'ဓာတ်ပုံဆိုင်' ၂၄၀
လာဖမ်းကြပြီ ၂၄၃
လှုပ်ခါမှုကြီး ၂၄၅
၁၃။ အခန်း ၁၂ ။ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ကျောင်းသားများ အဖွဲ့ချုပ် ၂၄၇
လျှို့ဝှက်ကျောင်းသားများ အဖွဲ့ချုပ်၏ လှုပ်ရှားမှု ၂၄၉
လက်နက်နှင့်သာ ဖယ်ရှားနိုင်မည် ၂၅၂
သောကမရောက်စေလိုပါ ၂၅၄
ဖူးကျိုက်ရသေ့မင်း ၂၅၆
စီအိုင်အေ (CIA) ရှာပုံတော် ၂၆၀
၁၄။ အခန်း ၁၃ ။ ၁၉၆၅-ခုနှစ် တန်ပြန်သူနှင့်အောင်နိုင်သူ ၂၇၀
နိုင်ငံရေး လှိုင်းတံပိုးကြားမှ လက်ထပ်ပွဲ ၂၇၃
တာရှည်ကြသော တန်ပြန်တော်လှန်ရေး ၂၇၈
ဗိုလ်ရန်နိုင်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်တော်လှန်ရေး ၂၈၄
'ခဏ' ဆိုသည့် 'သုံးနှစ်' ၂၈၅
နိုးထားသောနှစ် ၂၈၇
၁၅။ အခန်း ၁၄ ။ နယ်ချဲ့အမွေ 'အင်းစိန်ထောင်' နှင့် အမွေခံစစ်အုပ်စု ၂၉၃
အဝလိုလျှင် အထွက်ရှိရမည် ၂၉၅
ဇနီးသည်ထံမှ ပထမဆုံးစာ ၃၀၂
အပိုဆုပေါက်သွားသည့် မေးခွန်း (၃) ခု ၃၀၈
ထီပေါက်ပြီးမှ လက်မှတ်ပျောက်သလို ၃၁၁
ကြုံမှ ကြုံရလေဗျာ ၃၁၉
၁၆။ အခန်း ၁၅ ။ ထောင်မှ လွတ်သောနေ့ ၃၂၇
ဝမ်းသာလွန်းသော မျက်ရည်နှင့် မမြဲဗုဒ္ဓသောသီး ၃၂၉
ရေကြည်အိုင်မှ ဓာတ်လမ်းများ ၃၃၀
၁၇။ အခန်း ၁၆ ။ ဒီမိုကရေစီယုံကြည်သူများ၏ သူပုန်ဘဝ ၃၃၉
ဦးနုတော်လှန်ရေးနှင့် စစ်အုပ်စု၏ တံခါးပေါက် နည်းပရိယာယ် ၃၄၀
ဦးနု၏ ပြည်သူသို့ ပန်ကြားချက် ၃၄၆
ဦးတင်မောင်၏ ထူးဆန်းသော လက်ဆောင်ကောင်း ၃၅၀
၁၈။ အခန်း ၁၇ ။ ဘဝတခု ပြောင်းရပြန်ပြီ ၃၆၃
ရွှေညောင်ပင်ကို ဦးတိုက် ၃၆၅
ဖခင်ကြီး၏ နောက်ဆုံးဆိုး ၃၇၂
ဖခင်ကြီးအား ပေးခဲ့သောကတိ ၃၇၆
ဖာသွန်ရွှေ့ကလက် ၃၈၀
လမ်းနှစ်သွယ် ဘယ်လမ်းရွေးမလဲ ၃၈၅
ဗိုလ်ချုပ်ပြောတာ သူ့ပဲကိုး ၃၉၀
၁၉။ အခန်း ၁၈ ။ ဒီမိုကရေစီသမားကြီးဦးနုနှင့် သူ၏ တော်လှန်ရေး ၃၉၉
လှုံ့လှုံ့သော ဆွမ်းကပ်ပွဲ ၄၀၀
ပြည်ချစ်လူငယ်တပ်ပေါင်းစု၏ သမိုင်းအစ ၄၀၇
လူငယ့်အကြံ လူကြီးလက်ခံ ၄၁၀
ဆာဝါဒီပါတီ ဆွေးနွေးပွဲ ၄၁၄
ဗိုလ်ရန်နိုင်စခန်းသို့ ၄၁၆
ကမ္ဘာလေးက ကျဉ်းကျဉ်းလေး ၄၂၀
ကြုံမှ ကြုံရလေဗျာ ၄၂၆
ပြည်ချစ်အသံ ပြည်သူ့ထံ ၄၃၀
၂၀။ အခန်း ၁၉ ။ ၁၉၇၀-ခုနှစ် ပြင်ဆင်ရေးကာလနှင့် လှုပ်ရှားမှုအတုန် ၄၃၅
စစ်ဌာနချုပ်များ စုံစုံလင်လင် ၄၃၇
ပေါ်ပီစိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးမှ စစ်ဘက်သို့ ၄၄၇
၂၁။ အခန်း ၂၀ ။ နိုင်ငံရေး နောင်တဆိုတာ ရှိမယ်မထင် ၄၅၃
စစ်ရေးတာဝန်အစ လင်းယုန်စခန်းက ၄၅၅
ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ထကြပြီ ၄၆၀
၁၉၇၂-၃ ဦးနုဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ပြီ ၄၆၅
ခွဲထွက်လိုက ခွဲထွက်ပိုင်ခွင့် ၄၆၇
ဦးနုရှေ့ပြေး ၄၇၀
ကိုယ့်စရိုက်နှင့် ကိုယ် ၄၇၃
တပ်မှုက်ပြီ ၄၇၅
ရင်နှင့်ရာ မြင်ကွင်း ၄၈၂
ပြည်ချစ်လူငယ်တပ်ပေါင်းစု ဖျက်သိမ်း ၄၈၆
ပြည်ချစ်လာမည် ကြာမည် ၄၈၆
၂၂။ အခန်း ၂၁ ။ ပြီးဆုံးခဲ့သည့် တော်လှန်ရေးအပေါ်
ခေါင်းဆောင်ကြီးတဦး၏ အတွင်းသဘော ၄၉၇
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလက်ရာမှ ဦးလှကျော်သူထံ ပေးခဲ့သောစာများ ၄၉၉
၂၃။ အခန်း ၂၂ ။ ဆက်လက်လျှောက်လှမ်းခဲ့သည့် ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေးခရီး ၅၀၉
ကိုတင်မောင်ဝင်း၏ ဒီမိုကရေစီတိုက်ပွဲ ၅၁၀
ဇနီးလက်တွဲ သားကိုဆွဲ၍...သည့်ပွဲတော်လှန် ပါဝင်ရန် ၅၁၇
ဦးတင်မောင်ဝင်း၏ လူမျိုးစုအင်အားစုများနှင့် ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ ပေါင်းစည်းရေးခရီးလမ်း... ၅၂၀
ကိုယ်လျှောက်ချင်သော လမ်းကြောင်းကို လျှောက်သွားခဲ့သူ ၅၃၀
နိုင်ငံရေးယုံကြည်ချက်နှင့် သူ့ရဲ့ကောင်းတဦး ၅၃၈
ဒီမိုကရေစီသားကောင်း ၅၅၅
ဦးတင်မောင်ဝင်းနှင့် နိုင်ငံရေးအနုပညာအမြင် ၅၆၅
ကျွန်နော့်ကြောက်စိတ်ကို ဖယ်ရှားပေးခဲ့သူ ၅၇၀
ကျွန်နော်သိသော ဦးတင်မောင်ဝင်း ၅၇၈
နှုတ်ဆက်ခွင့်မရလိုက်သူ ၅၈၀
ခရီးလမ်းမှ ပုံရိပ်လွှာများ ၅၈၂

ဦးတင်မောင်ဝင်း [၁၉၃၈–၁၉၉၉]

အဖ ဦးဝင်း (သတိုးမဟာသရေစည်သူ) နှင့် အမိ ဒေါ်မြမြဝင်း တို့မှ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်း လေးယောက်အနက် ဒုတိယမြောက်ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာ (ပညာရေး) ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းချိန်မှစ၍ နိုင်ငံရေးနယ်ထဲသို့ဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် 'ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ကျောင်းသားများအဖွဲ့' တွင် ခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၈ ခုနှစ်အထိ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်တွင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် ဖခင်နှင့်အတူ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ လမ်းခရီးတွင် ဖခင်ဦးဝင်း သေဆုံးခဲ့သည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၄ ခုနှစ်အထိ ဝန်ကြီးချုပ် (ဟောင်း) ဦးနု ခေါင်းဆောင်သော 'ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ' တွင် ဗဟိုကော်မတီဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပြည်ချစ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်၊ အထူးတပ်ရင်း (၀) ၏ တပ်ရင်းမှူး (စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးတာဝန်ခံ) အဖြစ်လည်းကောင်း၊ 'ပြည်ချစ်လူငယ်တပ်ပေါင်းစု' ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဗဟိုစိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးဌာန၊ ပြည်ချစ်လူငယ်တပ်ပေါင်းစု အသံလွှင့်ဌာန၏ တာဝန်ခံအဖြစ် လည်းကောင်း နိုင်ငံရေးဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ထိုင်းနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ခံခဲ့ရသဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်ကာ နိုင်ငံရေးခိုလှုံခွင့်ရခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်တွင် 'မြန်မာပြည်ဒီမိုကရေစီပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး ဦးစီးကော်မတီ (ဒီအာဒီဘီ)' ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ နိုင်ငံတကာ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် (၁၉၈၇ မှ ၁၉၉၇ အထိ) ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် မြန်မာပြည်တွင် ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီး ဖြစ်ပေါ်လာရာ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် 'မြန်မာပြည် ဒီမိုကရက်တစ်မဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ်' (မဒမခ) ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၊ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ စသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှ၍ 'ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသားကောင်စီ' ၏ သဘာပတိအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်းကောင်း နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၉၉ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့အထိ ခေတ်ပြိုင်ဂျာနယ်နှင့် ဒီမိုကရေစီမြန်မာ့အလင်း သတင်းစာများကို ဦးစီးထုတ်ဝေခဲ့သည်။